

Soạn bài: Tập làm văn lớp 3: Người bán quạt may mắn

Câu 1 (trang 56 sgk Tiếng Việt 3): Nghe và kể lại chuyện Người bán quạt may mắn.

Gợi ý:

a. Bà lão bán quạt gặp ai và phàn nàn chuyện gì?

(Bà lão gặp ông Vương Hi Chi, một nhà viết thư pháp nổi tiếng và bà phàn nàn quạt bán ế ẩm quá, nhà bà chiều nay sẽ phải nhịn cơm. Nói xong, bà ngủ lúc nào chẳng biết.)

b. Vì sao mọi người đua nhau đến mua quạt?

Mọi người đua nhau đến mua quạt vì quạt được trang trí bằng chữ thư pháp, đẹp, còn do người viết chữ là ông Vương Hi Chi, một người viết chữ đẹp nổi tiếng.

Bài tham khảo 1

Ông Vương Hi Chi là một nhà thư pháp nổi tiếng của Trung Quốc ngày xưa. Ông thường đi du ngoạn khắp nơi để chiêm ngưỡng vẻ đẹp thiên nhiên. Có lần, ông ngồi nghỉ chân dưới một gốc cây thì gặp một bà cụ bán quạt cũng vừa đến để ngồi nghỉ chân. Gặp ông, bà than thở:

– Quạt bán ế quá! Chắc cả nhà chiều nay không có cơm ăn. Nói xong, bà thiu thiu ngủ. Trong lúc bà cụ ngủ thì ông Vương Hi Chi đã lặng lẽ viết chữ đề thơ vào từng chiếc quạt. Bà cụ thức dậy thấy quạt của mình có viết mực lem luốc nên bắt đền ông Vương. Nào ngờ những chiếc quạt "lem luốc" ấy được mọi người đến xem và tranh nhau mua rất đông. Chỉ một lát đã bán hết và bán với giá rất cao. Có lẽ ai cũng muốn có chiếc quạt mà trên đó chính tay Vương Hi Chi đã đề thơ, viết chữ. Mọi người hâm mộ tài năng của ông Vương, còn bà lão bán quạt luôn nghĩ ông Vương là một vị thần tiên đã giúp bà bán hết gánh quạt.

Bài tham khảo 2

Có một bà lão bán quạt giấy ngồi nghỉ một gốc cây ven đường. Tại chỗ nghỉ, bà gặp ông Vương Hi Chi, một người viết chữ thư pháp đẹp nổi tiếng. Bà lão than thở với ông Vương Hi Chi rằng quạt bán ế ảm quá, chiều nay cả nhà bà sẽ phải nhịn cơm vì không có tiền mua gạo. Nói xong bà lão ngủ lúc nào chẳng biết. Trong lúc bà lão ngủ, ông Vương Hi Chi lấy bút và mực ra đề lên tất cả các cây quạt một vài chữ hoặc một bài thơ. Ông viết xong thì vừa lúc bà lão bán quạt tỉnh giấc. Bà lão bắt đền ông Vương Hi Chi đã làm bẩn đồng quạt trắng tinh của mình. Không nói lời nào, ông Vương Hi Chi đứng dậy bỏ đi. Lạ kỳ thay, mọi người liền tranh nhau đến mua quạt của bà lão. Chẳng mấy chốc, đồng quạt bẩn đã bán hết, có người còn trả vài ngàn đồng để mua một cái quạt nhưng chẳng còn cái quạt nào để bán. Bà lão tiếc ngẩn ngơ. Bà lão nghĩ trời giúp nhà mình có bữa cơm ngon.

Bài tham khảo 3

Trong những câu chuyện em được nghe, được học, em thích nhất là câu chuyện "Người bán quạt may mắn".

Ngày xưa ở Trung Quốc có ông Vương Hy Chi nổi tiếng viết chữ đẹp. Một hôm nọ, khi ông đang ngồi dưới gốc cây thì gặp bà cụ bán quạt cũng nghỉ một ở đó. Thấy ông, bà lão phàn nàn "sao hôm nay quạt của tôi bán ế quá! Chắc chiều nay cả nhà tôi sẽ phải nhịn ăn mất."

Nói xong bà lão mới ngủ thiếp đi. Trong lúc bà lão ngủ, ông Vương Hy Chi bèn lấy bút mực ra viết chữ, đề thơ lên chiếc quạt. Khi tỉnh dậy, bà nhìn thấy gánh quạt của mình bị đề chữ lem nhem, bà bắt đền ông. Ông chỉ mỉm cười không nói gì. Không lâu sau, bà con kéo đến chen nhau mà mua hết quạt của bà lão. Có người nhìn thấy nét chữ, lời thơ của ông trên quạt, còn hỏi bà lão mua thêm quạt đến giá ngàn vàng, vì họ quý nét chữ và thơ của ông ấy.

Trên đường về nhà, bà lão thầm nghĩ. Có thần tiên nào đó nhìn thấy bà nghèo khó tội nghiệp, nên đã giúp bà bán quạt hết và may như thế !

Bài tham khảo 4

Vương Hi Chi nổi tiếng là người viết chữ đẹp ở Trung Quốc thời xưa. Một lần, ông đang ngồi nghỉ mát ở dưới gốc cây thì một bà già bán quạt cũng đến nghỉ. Bà lão phàn nàn là quạt bán ế, chiều nay cả nhà bà sẽ phải nhịn cơm. Rồi bà ngồi tựa vào gốc cây thiu thiu ngủ.

Trong lúc bà lão thiếp đi, ông Vương lẳng lặng lấy bút mực ra, viết chữ, đề thơ vào từng chiếc quạt. Bà lão tỉnh dậy, thấy cả gánh quạt trắng tinh của mình đã bị ông già kia bôi đen lem luốc. Bà tức giận, bắt đền ông. Ông già chỉ cười, không nói, rồi thu xếp bút mực ra đi.

Nào ngờ, lúc quạt trắng thì không ai mua, giờ quạt bị bôi đen ai cầm xem là mua ngay. Chỉ một loáng, gánh quạt đã bán hết. Rồi người mua mách nhau đến hỏi rất đông. Nhiều người còn hỏi mua với giá ngàn vàng. Bà lão nghe mà tiếc ngẩn tiếc ngơ.

Trên đường về, bà nghĩ bụng: có lẽ vị tiên ông nào đã cảm thương cảnh ngộ nên đã giúp bà bán quạt chạy đến thế.

Bài tham khảo 5

Chuyện kể rằng: Thuở xưa ở Trung Quốc có ông Vương Hi Chi viết chữ đẹp nổi tiếng. Một hôm, ông ngồi nghỉ dưới một gốc cây ven đường thì tình cờ bà lão đi bán quạt cũng gánh hàng đến nghỉ ở dưới gốc cây. Bà tâm sự với ông rằng quạt bán ế quá, chiều nay cả nhà bà chắc phải nhịn đói. Vì mệt quá, bà ngủ thiếp đi dưới gốc cây. Trong lúc bà ngủ, ông Vương Hi Chi đã lấy bút mực viết chữ và đề thơ lên tất cả những cái quạt của bà. Khi tỉnh dậy thấy gánh quạt trắng tinh của mình bị ông Vương bôi đen lên cả, bà tức giận và bắt ông Vương phải bồi thường. Ông Vương lẳng lặng bỏ đi. Nào ngờ, gánh quạt của bà sau đó đều được bán hết. Một đồn mười, mười đồn trăm, người ta đua nhau đến mua quạt. Có người còn hỏi mua giá đến ngàn vàng. Bà lão tiết đứt ruột. Trên đường về, bà thầm nghĩ chắc là ông tiên vừa rồi giúp mình nên quạt mới bán chạy như thế.

Bài tham khảo 6

Chuyện kể rằng: Thuở xưa ở Trung Quốc có ông Vương Hi Chi viết chữ đẹp nổi tiếng. Một hôm, ông ngồi nghỉ dưới một gốc cây ven đường thì tình cờ bà lão đi bán quạt cũng gánh hàng đến nghỉ ở dưới gốc cây. Bà tâm sự với ông rằng quạt bán ế quá, chiều nay cả nhà bà chắc phải nhịn đói. Vì mệt quá, bà ngủ thiếp đi dưới gốc cây. Trong lúc bà ngủ, ông Vương Hi Chi đã lấy bút mực viết chữ và đề thơ lên tất cả những cái quạt của bà. Khi tỉnh dậy thấy gánh quạt trắng tinh của mình bị ông Vương bôi đen lên cả, bà tức giận và bắt ông Vương phải bồi thường. Ông Vương lẳng lặng bỏ đi. Nào ngờ, gánh quạt của bà sau đó đều được bán hết. Một đồn mười, mười đồn trăm, người ta đua nhau đến mua quạt. Có người còn hỏi mua giá đến ngàn vàng. Bà lão tiết đứt ruột. Trên đường về, bà thầm nghĩ chắc là ông tiên vừa rồi giúp mình nên quạt mới bán chạy như thế.

Bài tham khảo 7

Thời xưa ở Trung Quốc có ông Vương Hi Chi là người nổi tiếng viết chữ đẹp. Có một lần, ông đang ngồi nghỉ dưới gốc cây thì bà lão nghèo đi bán quạt cũng đến nghỉ dưới gốc cây ấy. Bà phàn nàn với ông là quạt bán ế quá. Tối nay chắc cả nhà phải nhịn đói. Buồn quá bà tựa vào gốc cây ngủ. Thấy bà lão đã ngủ, ông Vương bèn lấy bút mực ra đề vào mỗi cái quạt một bài thơ. Tỉnh dậy, thấy gánh quạt trắng tinh của mình bị bôi mực lên đầy, bà lão la lối om sòm, bắt ông Vương phải đền. Ông Vương lẳng lặng bỏ đi không nói một câu. Ông Vương vừa mới đi khỏi, thì một lát sau, khách đi đường đi ngang qua, cầm quạt lên xem rồi mua ngay. Người này mách người kia, cứ thế... người ta đua nhau đến mua quạt. Gánh quạt của bà chả mấy chốc đã hết sạch. Nhiều người còn hỏi mua giá cao nữa chứ. Nghe thế, bà lão càng tiếc ngẩn tiếc ngơ. Rồi bà nghĩ bụng, trời thương mình nên mới cho một vị tiên ông đến giúp, quạt mới bán hết nhanh đến vậy.

Bài tham khảo 8

Ông Vương Hi Chi là người nổi tiếng là viết chữ đẹp. Một hôm, khi ông đang ngồi dưới gốc cây thì gặp bà cụ nghèo đi bán quạt cũng mệt nên dừng lại nghỉ

ở đó .Thấy ông Vương Hi Chi, bà lão phàn nàn: "Hôm nay quạt của tôi bán ế quá Cứ thế này thì chiều nay cả nhà tôi sẽ lại phải nhịn đói mất!" Nói xong, bà lão vì mệt mỏi nên ngủ thiếp đi. Nhân lúc bà lão bán quạt thiếp đi, ông Vương Hi Chi đã lấy bút mực ra đề thơ lên những chiếc quạt để bà bán được nhiều quạt hơn, vì chữ ông đẹp nổi tiếng nên chắc chắn sẽ có rất nhiều người đến mua. Khi tỉnh dậy, bà lão nhìn thấy gánh quạt của mình bị đề chữ lem nhem bèn bắt đền ông, nói rằng nhiều chữ như thế thì quạt của bà sẽ không bán được nữa. Ông chỉ mỉm cười mà không nói gì. Nhưng không hiểu vì lý do gì, từ lúc ấy gánh quạt của bà lão bán rất đắt khách. Mọi người đua nhau đến mua quạt vì trên những chiếc quạt ấy được đề thơ do Vương Hi Chi- người viết chữ đẹp nổi tiếng viết. Mọi người ai cũng muốn có được những chiếc quạt quý giá ấy. Lúc quạt đã bán hết rồi, bà lão trở về nhà mà trong lòng tiếc ngẩn tiếc ngơ, thậm chí mình đã được một vị tiên nào đó thương xót cho hoàn cảnh khó khăn mà ra tay cứu giúp.

